

[Fogh Rasmussen]

som i virkeligheden bakker op bag den skepsis, som jeg ved andenbehandlingen gav udtryk for over for økonomiministerens udtalelser. Jeg kan bl.a. referere til dagbladet Jyllands-Posten, hvor der den 10. marts i år er refereret, at kapitalmarkedets eksperter spår indekspapirer en krank skæbne. Det er forudset, at kurserne vil komme til at ligge i nærheden af 70-80 og ikke de 100, som regeringen har været inde på. Jeg kan også referere til dagbladet Information, hvor der i dag, den 12. marts, er en artikel, hvor storbankerne refereres for at vente ringe interesse for indeksobligationer, og hvor en række personer, der repræsenterer disse banker, udtaler, at de vil råde folk til at tænke sig meget godt om, før de investerer i indeksobligationer. Den skepsis, som vi altså har givet udtryk for, deles af praktikere på området, og det giver mig anledning til at stille økonomiministeren det spørgsmål: hvorledes vurderer økonomiministeren disse udtalelser, der er kommet fra kapitalmarkedets eksperter?

Jeg vil gerne stille økonomiministeren det spørgsmål, om regeringen har planer om at lade staten eller statslige fonde opkøbe indeksobligationer, såfremt de forudsigelser, som kapitalmarkedets eksperter her er refereret for, holder stik og der altså bliver en ringe efterspørgsel efter indeksobligationer og kurserne truer med at falde under 100.

Vi har videre her i allersidste omgang set, at boligministeren har fostret den idé, at realkreditinstitutterne af deres reservefondsmidler skulle opkøbe indeksregulerede obligationer. Det betyder altså, at de samme institutter, som udbyder de indeksregulerede obligationer, selv skal opkøbe dem til deres reservefonde. Vi kan selvfølgelig godt ane sammenhængen – her er der også tale om en form for mere eller mindre tvungent institutionsopkøb – men det minder i sandhed mest af alt om et forsøg på at trække sig selv op ved håret.

Jeg skal sige til sidst, at dette forslag om indeksregulerede realkreditlån efter vor opfattelse ikke vil sætte mere privatbyggeri i gang. Set fra låntagernes synspunkt er det korrekt, at de slipper med en lavere startydelse end under en traditionel finansiering, men prisen for den lavere startydelse er, at disse parcelhusejere kommer til at betale mere for deres hus set over det samlede låneforløb, når man tager hensyn til inflation og

skat, end de gør i dag. De risikerer, hvis de bliver arbejdsløse, hvis de bliver syge, hvis de går på invalidepension, hvis de skal pensioneres eller på anden måde har et bortfald af indkomst, at de ikke vil være i stand til at klare de låneforpligtelser, som stiger år for år. Der bliver problemer med efterfinansieringen af parcelhuse, som bliver frygtelig dyr. Der bliver problemer med ejerskifte, omsætning af boliger på boligmarkedet, på grund af den teknisk udviklede reallønsklausul. Alt i alt tror jeg, at det er ganske få, overordentlig få, som vil være interesserede i at sætte mere nybyggeri i gang af denne grund.

Jeg ser, at regeringens eget budgetdepartement deler den opfattelse i de forudsigelser, der er gjort for de kommende års boligbyggeri. Der forventes ikke fra budgetdepartementets side nogen stigning i det private boligbyggeri. Det er en vurdering, vi helt kan tilslutte os. Vi tror heller ikke, at der bliver tale om nogen stigning.

Jeg vil gerne slå fast, at efter vores opfattelse løser disse indeksslån ikke byggeriets krise. Nu har boligministeren, i den tid boligministeren har virket, løst byggeriets krise to gange om året. Alligevel er arbejdsløsheden i byggebranchen steget hele tiden. Det sagde vi også, dengang tilskudsordningerne til forskellige byggeaktiviteter blev vedtaget. Desværre må man i dag se, at vor skepsis dengang er blevet mere end rigeligt opfyldt, og jeg tror, det vil gå på samme måde med det her. Jeg tror, man må slå fast, at byggeriets krise ikke løses ved finansielle krumspring, men kun ved, at der føres en fornuftig økonomisk politik.

Første næstformand (Ninn-Hansen):

Der er ikke flere, der har bedt om ordet
.... hr. Stubkjær Pedersen.

Stubkjær Pedersen (CD):

Jeg er meget tilfreds med, at vi nu endelig får dette forslag ført igennem. Nogle mennesker, nogle partier har forsøgt at sabotere forslaget, ikke alene her i huset, men også igennem kontakter til visse erhvervsinstitutioner, der igennem udtalelser har medvirket til at skabe det, de radikale i betænkningen kalder betydelig usikkerhed om lånene. På trods af denne meget aktive aktivitet fra visse par-